

Liber quintus

saluatoris q̄ nos ad vigilā dū ⁊ orādū sollicitat: Mat. xliij. Vigilate ⁊ orate vt n̄ i retis in tētationē. Et s̄c̄r̄ Petrus nos exci- tās ne serpens ingrediat̄ in nos. dicit: Sobrii estote ⁊ vigilate: q̄ aduersari⁹ v̄ dia- bolus ⁊c. j. Petri. v. Ca. CXI

Societate malo

rū dz fugere q̄ p̄positū salutē. p̄se qui vult ⁊ p̄ficere. exēplo. i. ceruax. Cerua enī cū est paritura elōgat se a semitis feris notis: ⁊ appropinqt̄ semitis ab hominibus tritis. vñ sic dicit Arist. Furta viā parit vbi p̄ timore hominū se aial nō accedit. Sic q̄ vult parere. i. p̄ficere bonū. p̄positum cōce- ptū: dz se elōgare a feris. i. a malis ⁊ iniq̄s: ⁊ appropinqt̄ sine adberere hoib⁹. i. bñ et ⁊ rōnabilē viuētib⁹: q̄z bñficio tutior esse possit. Sed demōs que volūt corrumpere ab hoib⁹. i. a bonis recedere faciūt. ⁊ cū fe- ris. i. cū malis conuersari v̄l habitare: fm̄ il- lud Dan. iij. Eijcient te ab hominib⁹ ⁊ cū bestiis ferisq̄ erit habitatio tua. Ca. CXII

Studēs i sacra

scriptura plius dz querere sensū s̄falē: deinde inuestigare sensū spi- ritualē. Qd̄ oñd̄ exēplo aialū ruminā- tiū: q̄z omne aial ruminās hz duos vētres: vnū magnū ⁊ aliū parū. Cui⁹ cā est dige- stio multiplex. nā talis cū est sic⁹: ⁊ non bñ a p̄ncipio masticat⁹ p̄t̄ auiditatē eden- di. vñ oportet itez masticare. de matorū lgi- tur vētre ad os trahit⁹: ⁊ sic secūdo ibi ma- sticat⁹ ad s̄c̄m vētrē trāsmittit⁹ vt ibi p̄fe- cte digerat̄. Ruminatio autē esce est medita- tio scripture: q̄ p̄l⁹ reducēda est ad magnū vētrē. i. ad sensū s̄falē q̄ est p̄m⁹ ⁊ generalē s̄sus tot⁹ sacre scripture. Deinde ducēda ē p̄ meditationē ad parū vētrē. i. ad spūalem sensū: q̄ q̄dē parū dz: q̄z hūlliter ⁊ sobrie ē querēdus: q̄z nō nisi parū d̄at scripture sacre mystic⁹ intellect⁹. Ps̄. cvij. Illu- minat ⁊ intellectū dat paruulis. Sic par- uus dz: q̄z in vita ista parū ab hoīe de eter- nis ⁊ spūalib⁹ capis. Maz ex pte cognosce- mus ⁊ ex parte p̄phetam⁹. j. Coz. xij. Hic tū cū p̄fecte digerit⁹: q̄n̄ vita ⁊ ope implet. Sic sacre scripture p̄fūdus p̄dicator: cu- ius est hostes fidei expugnare cū discretio- ne ⁊ sobrietate p̄scrutari ⁊ discere dz. Maz illi equi apti sūt ducti ad bella q̄ in bibēdo

p̄fundius nares insigūt: quia tales vt di- cunt vīna nō grauat̄ in cursu. Per equos ergo aptos ad bellū predicatorēs catholi- cos seu doctores intellige q̄ habēt contra hereticos disputare: qui nares discretiōis in aquā sare scripture p̄funde debēt infi- gere. i. cū discretione studere vt sensū scri- pture p̄funde hauriāt ⁊ intelligant. ⁊ sic in cursu vīne. i. erroris cōceptiōe v̄l obsta- culo minime ledent. Sic studiū spūitua- doctrine in tribus consistit. i. in addiscēdo eligendo ⁊ retinēdo. quod patet per exem- plū in dentibus animalū. Nā q̄dā aialia sunt q̄ habēt dētes ad capiendū vt canes ⁊ aialia p̄de: ⁊ ideo habēt dētes diuisos et acutos vt possint melius capere p̄edam. Quedā ho habēt dētes ad pascēdū: vt ca- mel⁹ ⁊ vacca ⁊ h̄mōi. ⁊ iō habēt eos equa- les et cōtinuos vt mell⁹ herbas p̄scidant. Quedā ho hnt dētes ad cibū retinēdū: si- cut pisces. Nā pisces p̄ter modū alioz aia- liū hnt p̄les ordines vētrū q̄ duos: q̄z pre- ter dētes q̄s hnt ferratos ⁊ distātes: habēt etiā interi⁹ dētes miro mō insitos. cū q̄bus vt dicit Arist. recolligit cibos ne aque lubri- citate de coz faucib⁹ eruat̄. Illi autē habēt dētes ad capiendū cibū spūalē doctri- ne q̄ sūt apti et studiosi ad discēdū. Sed q̄z non oēs equalit̄ ad eadē discēda sūt apti. iō isti dētes sūt diuisi: ⁊ tāto ad discēdū s̄t maḡ idonei: quāto ad itelligēdū q̄ legūt v̄l au- diunt magis inueniunt acuti. Aialia ho q̄ dentib⁹ herbas pascēdo p̄scidūt qd̄ eis melius videt̄ capiūt ⁊ alta dimittūt. ⁊ iō pascendo meliora eligūt. vñ illi habent dē- tes ad pascēdū q̄ de his q̄ audiunt vel le- gunt studiosi sunt ad meliora ⁊ vtiliora eli- gendū et memorie vel etiā scripture aliquā- do cōmendandū. sed illi habent dētes ad retinēdū qui sunt solliciti ⁊ studiosi: non t̄m̄ ad audiendū vel legendū: s̄z etiā ad re- petendū ⁊ recogitandū: q̄z frequēs medi- tatio saluat memoriam fm̄ Ps̄m. vñ sine re- petitione crebra memoria inuenitur labil̄ et lubrica. Capitulum: CXIII

Superbus assi-

milat tauro. P̄dō rōne feroci- tatis. sūt cū tauri ferocissimi: quos sub ar- bore ficī ligati dicunt fieri mansueti vt di- cit Aristozus. Sic superbi feroces sunt ⁊ p- ni ad iniuriandum et ledendū alios nisi li-